

9) Udsendinge fra Kommissionen til Biavlens Beskyttelse kunne foretage en Undersøgelse af alle paa Sygdomsstedet eller i dettes Omegn værende Bigaarde.

§ 10. Bortset fra de i § 11 anførte Tilfælde skal der gives Erstatning for de paa Foranledning af Kommissionen til Biavlens Beskyttelse (§ 6, Stk. 3) eller efter Politiets Ordre (§ 8, Stk. 1) dræbte Bifamilier eller tilintetgjorte Stader, Boliger og Biavlsredskaber (jfr. § 9 Nr. 6 og 7). Erstatningen for Bierne beløber sig til $\frac{1}{4}$, for Stader, Boliger og Biavlsredskaber til $\frac{3}{4}$ af den almindelige Værdi uden Hensyn til den ved Bipesten indtraadte Formindskelse i Værdi. Ved Beregningen af Erstatning medregnes det Beløb, som udbetales af private Forsikringsselskaber. Erstatningen udbetales i det i § 6, Stk. 3, angivne Tilfælde, efter at de paagældende Bifamilier og Genstande ere blevne tilintetgjorte paa behørig Maade, til Ejeren, naar han selv har paataget sig at træffe de fornødne Forholdsregler. Har Tilintetgørelsen fundet Sted efter Politiets Ordre, sker Betalingen, saafremt ikke en anden paaviser sin Ret, til den, i hvis Varetægt eller under hvis Tilsyn de Sager befinde sig, hvorfor der gives Erstatning. Med denne Betaling udelukkes et muligt Erstatningskrav paa Trediemand.

§ 11. Erstatning ydes ikke, naa Ejeren eller hans Stedfortræder har erhvervet een af Bifamilierne eller eet enkelt af Staderne og de andre Biavlsredskaber og ved Erhvervelsen har vidst, at det erhvervede var befængt med Bipest eller mistænkt derfor, saaledes at altsaa enten Smitstoffet forefandtes deri, eller at der var Grund til at nære Mistanke om Smitstoffets Tilstedeværelse deri.

Erstatning kan nægtes:

1. For Bier, som vare angrebne af Bipest, samt for Stader og andre Biavlsredskaber, som vare befængte med Smitstoffet, dengang de indførtes i Storhertugdømmet.

2. Naar Ejeren eller hans Stedfortræder med Forsæt eller af Skødesløshed, eller naar Ledsageren af under Transport værende Bier eller Indehaveren af fremmede Bier med Forsæt undlader at melde Tilstedeværelsen af eller Mistanke om Bipest (§ 4) eller tøver dermed længere end 3 Dage, efter at han er kommen til Kundskab derom.

3. Naar det maa lægges Ejeren eller hans Stedfortræder til Last, at de af Politiet paabudte Forholdsregler til Bekæmpelse af Bipest ikke ere blevne truffene.

§ 12. Til Bestemmelse af Erstatningen skal den nøjagtige Værdi af Bier, Stader, Boliger og andre Biavlsredskaber fastsættes af to Voldgiftsmænd, af hvilke den ene skal være Medlem af Kommissionen til Biavlens Beskyttelse; Erstatningssummen beløber sig da til Gennemsnittet af de af Voldgiftsmændene opgivne Summer. Værdsættelsen skal finde Sted, før Bierne dræbes og Genstandene tilintetgøres. Med Hensyn til at afsætte en Voldgiftsmand fra hans Bestilling, bør man iagttage Bestemmelserne i Forordning af 23. Marts § 11 om Gennemførelse af Loven om smitsomme Kvægsygdomme.

Skal Ihjelslagningen af Bierne og Genstandenes Tilintetgørelse ske efter Overenskomst i Overensstemmelse med § 6, Stk. 3, har Kommissionens Udsending at foranstalte Vurderingen paa den Maade, at han selv fungerer som Voldgiftsmand og tilkalder en Biavler som anden Voldgiftsmand, idet han i Forvejen forpligter denne ved Haandslag i Stedet for Ed til at foretage en upartisk, samvittighedsfuld Vurdering.

Har Politiet givet Ordre til Ihjelslagningen og Tilintetgørelsen, udnævnes begge Voldgiftsmændene af den stedlige Politimyndighed. Enhver Voldgiftsmand, som ikke er Medlem af Kommissionen, skal forinden ved Haandslag i Stedet for Edsaftæggelse forpligtes til at foretage en upartisk og samvittighedsfuld Vurdering. For Udfaldet af Vurderingen have Voldgiftsmændene at give en Redegørelse, forsyne denne med deres Underskrift samt i det Tilfælde, som angives i Stk. 4, at overgive denne til Kommissionen til Biavlens Beskyttelse; i det Tilfælde, som angives i Stk. 5, til de stedlige Politimyndigheder. Derfra skal denne Redegørelse med Bilag vedrørende Omkostningerne ved Vurderingsforretningen indsendes til vort Ministeriums Afdeling for Medicinalsager, tilligemed en Meddelelse om det nærmere vedrørende § 10, Stk. 3 og 4, samt § 11.

Hvis Tilfældet i Stk. 4 indtræder, skal den Udsendte straks træffe Afgørelse om de Omstændigheder, der i Følge § 11 kunne udelukke Erstatning eller gøre en saadan tvivlsom, og er han berettiget til, hvis han ikke finder nogen Grund til at